Prenosi se da je Abdullah b. 'Amr b. 'As, radijallahu 'anhuma, rekao: "Jedan čovjek prišao je Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve selleme, i rekao: 'Zavjetujem ti se na hidžru i džihad, nadajući se nagradi od Allaha, džellešanuhu.' Alejhisselam mu reče: 'Je li ti jedno od roditelja živo?' 'Jesu, oboje.', odgovori on. Alejhisselam mu tada reče: 'Da li ti uistinu želiš nagradu od Allaha?' 'Da.', odgovori on. 'Onda se vrati svojim roditeljima i pazi na njih i lijepo se ponašaj prema njima', reče Alejhisselam.'" (Muttefekun alejhi) Ovo je Muslimov rivajet, a po drugom rivajetu, koji prenosi i Buhari: "Došao je jedan čovjek Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve selleme, i zatražio od njega dozvolu da krene u džihad. Na to ga Poslanik, sallallahu 'alejhi ve selleme, upita: 'Jesu li ti živi roditelji?' 'Jesu.', odgovori on. Alejhisselam mu tada reče: 'Idi njima, tvoj džihad je da sa njima budeš.'"

"Jedan čovjek prišao je Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve selleme, i rekao: 'Zavjetujem ti se na hidžru i džihad, nadajući se nagradi od Allaha, džellešanuhu.' Alejhisselam mu reče: 'Je li ti jedno od roditelja živo?' 'Jesu, oboje', odgovori on. Alejhisselam mu tada reče: 'Da li ti uistinu želiš nagradu od Allaha?' 'Da.', odgovori on. 'Onda se vrati svojim roditeljima i pazi na njih i lijepo se ponašaj prema njima', reče Alejhisselam.'" (Muttefekun alejhi) Ovo je Muslimov rivajet, a po drugom rivajetu, koji prenosi i Buhari: "Došao je jedan čovjek Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve selleme, i zatražio od njega dozvolu da krene u džihad. Na to ga Poslanik, sallallahu 'alejhi ve selleme, upita: 'Jesu li ti živi roditelji?' 'Jesu', odgovori on. Alejhisselam mu tada reče: ' Idi njima, tvoj džihad je da sa njima budeš.'"

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Jedne prilike neki čovjek je došao Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, saopštavajući mu svoju želju i ljubav prema džihadu i hidžri na Allahovom putu, ostavljajući svoje roditelje. U Ebu Davudovoj verziji stoji: „...ostavio ih je plačući.“ Plakali su iz straha da mu se nešto desi. Kazavši to, čovjek je čekao da Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, potvrdno odgovori na njegovu želju. Alejhisselam mu reče: 'Je li ti jedno od roditelja živo?' 'Jesu, oboje.', odgovori on. Alejhisselam mu tada reče: 'Da li ti uistinu želiš nagradu od Allaha?' 'Da.', odgovori on. 'Onda se vrati svojim roditeljima i pazi na njih i lijepo se ponašaj prema njima', reče Alejhisselam.' U Ebu Davudovoj verziji stoji: „Vrati im se i obraduj ih kao što si ih rastužio.“ Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ga je naputio ka onome što je po njega preče i bolje. A radi se o tome da se vrati svojim roditeljima i da ih čini dobro, jer to je način džihada sa samim sobom, imajući u vidu da se služi svojim roditeljima i da im se pokorava, kao što se navodi u verziji Buharije i Muslima: „Tvoj džihad je da sa njima budeš.“ U drugom hadisu jasno se potcrtava da je dobročinstvo prema roditeljima i pokornost njima bolje djelo od džihada na Allahovom putu. U hadisu kojeg prenosi Ibn Omer stoji: „Neki čovjek je upitao Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, o najbolje djelu, pa mu je kazano da je to namaz, a nakon njega džihad. Čovjek reče da ima rodielje, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem reče: „Dobročinstvo prema njima je bolje djelo.“ Bilježi Ibn Hibban. Ovaj hadis jasno ukazuje da je dobročinstvo prema roditeljima bolje djelo od džihada, osim u slučaju kada je džihad fard ajn, jer tada je on lična obaveza svakog pojedinca. Ovo je jedan od hadisa u kojim se savjetuje djeci da budu dobri prema roditeljima, a također se to savjetuje i Kur'anom: „Čovjeka smo zadužili da roditeljima svojim čini dobro.“ (El-Ahkaf, 15.) Ovdje treba obratiti pažnju na dvoje: 1. Traženje dozvole od roditelja za odlazak u džihad odnosi se samo na napadački džihad, a ne i na odbrambeni, kada neprijatelj napadne muslimansko mjesto. Također, dozvola ne treba ni u slučaju kada muslimanski vođa pozove na džihad. U tom slučaju nije dozvoljeno izostati i ne uslovljava se dozvola roditelja. 2. Iz ovog se ne razumije da neuslovljavanje dozvole roditelja za odbrambeni džihad i u situaciji kada vođa pozove na džihad ne znači da roditeljima ne treba olakšati pojašnjavajući propis džihada u tim okolnostima. To je vid potpunosti dobročinstva prema njima.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/3260